

Sygn. akt IV U 1264/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 grudnia 2014r. w S.

odwołania M. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 września 2013 r. Nr (...)

w sprawie M. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 marca 2013r. do dnia 14 stycznia 2016r.

II. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz M. C. kwotę 60,00 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1264/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 września 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu M. C. prawa do dalszej wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy. W związku z tym pozwany organ rentowy przyjął, iż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.), tj. brak u niego niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony M. C., który wnosił o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości zarzucając, iż jest niezdolny do pracy od ponad 22 lat, ma częste bóle głowy i problemy z pamięcią, choruje na padaczkę, leczy się w Poradni Neurologicznej, lekarze nie rokują jego powrotu do pracy. Domagał się również zasądzenia na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Do odwołania załączył dokumenty medyczne (k.2-7 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględnienie odwołania (k.8-9 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony M. C., ur. (...), był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 29 lutego 2012r. (decyzja organu rentowego o ponownym ustaleniu renty k.200 a.r.). W dniu 7 lutego 2012r. złożył wniosek do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.204 a.r.).

Decyzją z dnia 16 kwietnia 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu M. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy.

Na skutek odwołania od decyzji Sąd Okręgowy w Siedlcach postanowieniem z 19 kwietnia 2013r. uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych celem ponownego rozpoznania i umorzył postępowanie.

Przy ponownym rozpoznaniu wniosku w toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u ubezpieczonego: organiczne zaburzenia osobowości, padaczkę w wywiadzie, nadciśnienie tętnicze. W ocenie komisji lekarskiej ZUS ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (k.60 a.l., k.18 tom II a.r.). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 10 września 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.19 tom II a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy wywołał opinię biegłych lekarzy: neurologa, psychiatry, psychologa i kardiologa. W swojej opinii biegli wymienionych specjalności stwierdzili u badanego nadciśnienie tętnicze, napadowe migotanie przedsionków, padaczkę, organiczne zaburzenia osobowości i zachowania. W ocenie biegłych ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy nadal na 2 lat od daty badania przez biegłych, tj. do dnia 14 stycznia 2016r. Brak podstaw do uznania całkowitej niezdolności do pracy (k.14-18, 26 a.s.).

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii psychiatry i psychologa domagając się wywołania opinii innych biegłych tej specjalności (k. 31-33 a.s.).

Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. kwestionował opinię psychologa i psychiatry wskazując, że ubezpieczony ma wykształcenie podstawowe i pracował jako portier. Z przyczyn neurologicznych nie ma przeciwwskazań do pracy na poziomie „zero” z wyłączeniem prac przeciwwskazanych w przypadku padaczki – na wysokości, przy maszynach w ruchu, przy urządzeniach w wysokiej temperaturze, nad akwenami wodnymi, pracy wymagającej obsługi pojazdów mechanicznych. Biegły psychiatra nie wykazał naruszenia sprawności w stopniu, który powodowałby niezdolność do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji. Ubezpieczony może podjąć pracę fizyczną z uwzględnieniem przeciwwskazań.

Na rozprawie w dniu 22 grudnia 2014r. ubezpieczony popierał odwołanie. Wskazał, że ma wykształcenie podstawowe, nie jest nigdzie zatrudniony, od 1991r. jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy i nigdzie nie pracował. Wnosił o oddalenie wniosku ZUS o powołanie innych biegłych psychiatry i psychologa.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych psychologa i psychiatry, uznając, że sporna okoliczność jest już dostatecznie wyjaśniona.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego M. C. jest uzasadnione.

Zdaniem Sądu Okręgowego opinia biegłych neurologa, psychiatry, psychologa i kardiologa stanowi miarodajny i obiektywny dowód aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Podkreślić należy, iż ubezpieczony od 1991r. do 2012r. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy. Komisja Lekarska ZUS nie wykazała, aby stan zdrowia ubezpieczonego uległ poprawie od tego czasu. Stwierdzone u ubezpieczonego dysfunkcje organiczne (...) sprowadzają częściową niezdolność do pracy, gdyż nie powinien obsługiwać urządzeń w ruchu ani pracować na wysokości. Punktem odniesienia w ocenie zdolności do pracy jest treść art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.). Przepis ten stanowi, że częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle opinii biegłych sądowych, zwłaszcza lekarza psychiatry i psychologa, nie budzi wątpliwości, zdaniem Sądu, fakt, iż zespół schorzeń psychiatrycznych i psychologicznych stwierdzonych u wnioskodawcy, ogranicza jego zdolność do pracy zgodnie z kwalifikacjami.

W tej sytuacji Sąd przyjął, że zaistniały przesłanki do zmiany zaskarżonej decyzji i z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc oraz § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 461).